

CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU COMBATEREA DISCRIMINĂRII
Autoritate de stat autonomă

HOTĂRÂRE nr. 591
Din data de 18.09.2019.

Dosar nr: 222/2018

Petiția nr: 1671/26.03.2018

Petent:

Reclamat:

Inspectoratul General - Poliția de Frontieră Română

Obiect: control vamal mai drastic la trecerea frontierei Sculeni, pentru cetățenii Republicii Moldova cu dublă cetățenie(moldoveană și românească).

I.Numele, domiciliul sau reședința părților

Numele, domiciliul, reședința sau sediul petenților

..

Numele, domiciliul, reședința sau sediul reclamatului

.

3. Poliția de Frontieră Română, b-dul Geniului, nr. 42C, sector 6.

II. Descrierea presupusei fapte de discriminare

4. Petentul reclamă faptul că la trecerea frontierei Sculeni, doar cetățenilor Republicii Moldova ce dețin dublă cetățenie, li se impune un control vamal foarte drastic, ce poate ajunge până la golirea combustibilului din rezervorul mașinii cu care tranzitează frontiera de stat.

III. Procedura de citare

5. Prin adresa înregistrată cu nr.2788/14.05.2018, a fost citat .. pentru data de 04.06.2018 cu invocarea excepției de necompetență materială. Procedură legal îndeplinită.

6. Prin adresa înregistrată cu nr.2788/14.05.2018, a fost citat .., pentru data de 04.06.2018 cu invocarea excepției de necompetență materială. Procedură legal îndeplinită.

7. Prin adresa înregistrată cu nr.2788/14.05.2018, a fost citată *Poliția de Frontieră Română*, pentru data de 04.06.2018 cu invocarea excepției de necompetență materială. Procedură legal îndeplinită.

IV. Susținerile părților

Susținerea petentului

8. Petentul susține că angajații vamali din cadrul Poliției de Frontieră la postul vamal "Sculeni", încalcă dreptul la liberă circulație. Persoanelor cu dublă cetățenie(R.M și

R.O), care se prezintă la controlul vamal cu autoturismul propriu model W Pasat, sunt supuși la verificări complete ale mașinii. Ca atare, le este scoasă motorina din rezervor și măsurată cu niște „căldări simple”, neverificate metrologic, fără a fi măsurat în prealabil rezervorul mașinii. În acest sens, există acuzații de trafic transfrontalier de carburant, asupra cetățenilor moldoveni cu dublă cetățenie. Petentul susține că, „Inspectorii ne învinuesc că circulăm zi de zi în România, fără teme, ba mai mult, ne restricționează intrarea în România motivând că, avem voie să circulăm doar o dată pe săptămână...”. Asupra acestora, aplanează mereu suspiciunea de trafic de carburant. Cetățenii români care intră pe teritoriul Rep. Moldovei, pot intra fără a restricții. Petentul consideră că este restricționată intrarea în România dinspre Republica Moldova, pe criteriu de cetățenie, acestea fiind verificați de vameși, ca să nu introducă pentru trafic în România, țigări și carburant mai ieftin.

Susținerea reclamatului

9. Partea reclamată IGPF- MAI și .., în speța de față declară, conform legislației în vigoare faptul că, motivele nepermiterii intrării în România a unui cetățean străin sunt prevăzute la art. 8, din OUG nr 194/2002, privind *regimul tranzitării străinilor în România*. Astfel, petiția ce face obiectul prezentului dosar, este lipsită de teme în opinia părții reclamate, CNCD nefiind competent să analizeze o astfel de situație, baza probelor administrate și pretențiile reclamațiilor exced O.G nr. 137/2000, modificată. Motivele de nepermitere a intrării străinilor pe teritoriul României, sunt prevăzute expres în norma juridică, cu respectarea tratatelor internaționale la care România a aderat.

Cetățenii străini nu pot tranzita frontiera României dacă: „...sunt semnalati de organizațiile internaționale că finanțează, pregătesc, sprijină în orice mod ori comit acte de terorism, există indicii că fac parte din grupuri infracționale organizate cu caracter transnațional, ori că sprijină prin orice mod aceste grupuri. Că au săvârșit ori au participat la săvârșirea unor infracțiuni contra păcii și omenirii, ori a unor crime de război sau crime contra umanității, au introdus ori au încercat să introducă în România cetățeni străini, ori de substanțe interzise... au încălcat condițiile de obținere a vizei, ori au încălcat regimul vamal, ori au trecut frontiera de stat a României, suferă de maladii care pot pune în pericol sănătatea publică, stabilite prin Ordin al Ministerului Sănătății etc”. În acest context, partea reclamată declară că, lucrătorii din cadrul punctului de trecere al frontierei, își îndeplinesc atribuțiile conferite de lege, efectuând controlul de frontieră asupra persoanelor și a bunurilor acestora, pe baza unei analize de risc și în conformitate cu legea.

Reclamatul declară că, diferența de tratament bazată pe o caracteristică legală de criteriile prevăzute la art. 2 alin. 1 din O.G nr. 37/2000, nu constituie discriminare atunci când, în temeiul naturii activităților ocupaționale sau al contextului în care acesta se desfășoară o asemenea caracteristică reprezintă o cerință profesională reală și determinantă cu condiția ca, obiectivul să fie legitim și cerința proporțională. Legea nr. 86 din 10 aprilie 2006, privind Codul vamal al României, la art. 9 prevede că: *“Autoritatea vamală exercită, în cadrul politicii vamale a statului, atribuțiile conferite prin reglementările vamale pentru realizarea controlului vamal al mărfurilor introduse ori scoase din țară. La art. 40 alin.1 se specifică că, **Autoritatea vamală poate să efectueze, potrivit legii, toate controalele pe care le consideră necesare pentru a asigura aplicarea corectă a reglementărilor vamale și a altor dispoziții legale, a mărfurilor care circulă între teritoriul vamal, indiferent de țara de proveniență, atâta timp cât nu au statut de mărfuri românești. Persoanele fizice pot introduce sau scoate din țară mărfuri fără caracter comercial, în limitele și în condițiile prevăzute de lege etc**”.*

10. Pentru măsurarea cantității de combustibil din rezervorul autoturismului selectat la control, lucrătorii vamali folosesc (pompa electrică, butoi standardizat și căldări gradate), suficient de bine etalonate. O cantitate de combustibil găsită în plus, peste etalonul rezervorului indicat de constructorul vehiculului, se poate considera ca, *fiind ascunsă*, prin modificarea rezervorului printr-o parte *adăugată*, care nu trebuie să

existe, în conformitate cu construcției rezervorului. Prin “rezervorul standard” se înțelege: “...rezervoarele fixate permanent de către constructor, pe toate autovehiculele construite cu utilizare directă a carburantului, pentru tracțiunea sa, ori pentru sistemele de refrigerare și a altor sisteme ce necesită consum de combustibil”.

Cetățenii Republicii Moldova și cei cu dublă cetățenie care trec zilnic prin vama Sculeni, dacă ar respecta termenele și condițiile trecerii frontierei de stat, referitor la bunurile personale și cele cu care se poate tranzita la vamă, conform regimului impus prin lege, nu ar mai exista controale așa de stricte și producerea unor fapte ilicite. Restricționarea intrării în România și acordarea de scutiri pentru țigări, alcool, carburant se face o dată la 7 zile, conform OPANAF 1888/2016. Aceste bunuri menționate, pot fi introduse în România, dar fără a se depăși cantitățile de bunuri specificate, pentru a putea beneficia de scutiri de taxe vamale. Toate bunurile restricționate și introduse peste limita admisă, vor fi confiscate, iar făptuitorilor li se va interzice pe viitor tranzitarea graniței.

V. Motivele de fapt și de drept

11. Colegiul director al CNCD reține că petiția, așa cum a fost formulată, relevă o situație în care, doar cetățenilor Republicii Moldova cu dublă cetățenie, li se impune un control vamal mai drastic, ce poate ajunge până la golirea combustibilului din rezervorul mașinii cu care tranzitează frontiera de stat, în speță din partea (Republicii Moldova în România).

Potrivit definiției discriminării, astfel cum este reglementată în O.G. nr.137/2000, republicată, Colegiul director precizează că în situația persoanelor tratate diferit, tratamentul în speță este datorat apartenenței lor la unul dintre criteriile prevăzute în textul de lege, art. 2 din O.G. nr.137/2000, republicată. Colegiul director trebuie să analizeze dacă tratamentul diferit a fost indus datorită unui criteriu prevăzut de art.2 alin.1), respectiv rasă, naționalitate, vârstă, handicap, boală cronică necontagioasă, infectare HIV, apartenența la o categorie defavorizată, care să fi constituit elementul determinant în aplicarea acestui tratament. Condiția, criteriului ca motiv determinant trebuie interpretată în sensul existenței ca circumstanță concretizată, materializată și care constituie cauza actului sau faptului discriminatoriu, și care, în situația inexistenței, nu ar determina săvârșirea discriminării. Astfel, natura discriminării, sub aspectul ei constitutiv, decurge tocmai din faptul că diferența de tratament este determinată de existența unui criteriu, ceea ce presupune o legătură de cauzalitate între tratamentul diferit imputat și criteriul interzis de lege, invocat în situația persoanei care se consideră discriminată.

Astfel se poate considera discriminare;

- o diferențiere
- bazată pe un criteriu
- care atinge un drept
- dreptul să fie justificat

Reținând în coroborare cu aceste aspecte definiția discriminării, astfel cum este reglementată prin articolul 2 alin.(1, din O.G.137/2000, cu modificările și completările ulterioare, Colegiul director se raportează la modul în care sunt întrunite cumulativ elementele constitutive ale articolului 2. Pentru a ne situa în domeniul de aplicare al art.2, alin.1 deosebirea, excluderea, restricția sau preferința trebuie să aibă la bază unul dintre criteriile prevăzute de către art. 2, alin. (1, trebuie să se refere la persoane aflate în *situații comparabile*, dar care sunt tratate în *mod diferit*, datorită apartenenței lor la una dintre categoriile prevăzute în textul de lege menționat anterior.

Așa cum reiese din motivația invocată, pentru a ne găsi în situația unei fapte de discriminare trebuie să avem două situații comparabile la care, tratamentul să fi fost diferit. Subsecvent, tratamentul diferențiat aplicat, trebuie să aibe ca efect restrângerea ori înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate, a

drepturilor omului și a libertăților fundamentale ori a drepturilor recunoscute de lege, în domeniul politic, economic, social și cultural sau în orice alte domenii ale vieții publice.

12. Potrivit înscrisurile depuse la dosarul cauzei, Colegiul director este chemat să analizeze un comportament discriminator manifestat de către partea reclamată față de petent, pe criteriul dublei cetățenii. Petentul este cetățean al Republicii Moldova, ce deține o dublă cetățenie (moldovenească și românească). În calitatea sa de cetățean moldovean cu dublă cetățenie, reclamă faptul că reclamații (controlori vamali din cadrul Poliției de Frontieră Sculeni), îi supun pe cetățenii moldoveni cu dublă cetățenie, la un control mult mai drastic la trecerea frontierei. Aceștia, li se golește rezervorul mașinii cu care tranzitează frontiera dinspre Republica Moldova înspre România, pentru a se verifica dacă, nu au confecționat în cadrul mașinii, un “rezervor dublu ori ascuns”. Motivul, fiind acela al traficului de carburant în spațiul românesc, săvârșit de către cetățenii moldoveni. Carburantul în România este mai scump decât în Republica Moldova și astfel, cetățenii Republicii Moldova sunt suspectați că pot face trafic. Astfel, posesorilor autoturismelor marca W Passat, li se aplică un control de măsurare al carburantului prin cântărirea acestuia cu recipiente numite “căldări”, pe care petentul le consideră (necontrolate metrologic), creând diferențe între carburantul indicat electronic de autoturism ca fiind în rezervor și cel măsurat de autoritatea vamală.

De cealaltă parte, reclamatul consideră că este îndrituit să verifice orice autoturism care tranzitează frontiera împreună cu posesorul legal, așa cum o impune Legea nr. 86 din 10 aprilie 2006, privind Codul vamal al României. În acest sens, reclamatul consideră că controlul vamal în sine, este un control aplicat indiferent de cetățenie, mai mult, atunci când se impune o verificare mai drastică în situația în care, există suspiciuni de săvârșirea infracțiunii de “trafic”, așa cum est stipulat în art. 40 alin.1 se “*Autoritatea vamală poate să efectueze, potrivit legii, toate controalele pe care le consideră necesare pentru a asigura aplicarea corectă a reglementărilor vamale și a altor dispoziții legale, a mărfurilor care circulă între teritoriul vamal, indiferent de țara de proveniență, atâta timp cât nu au statut de mărfuri românești. Persoanele fizice pot introduce sau scoate din țară mărfuri fără caracter comercial, în limitele și în condițiile prevăzute de lege etc.*”.

Ca atare, Colegiul director din înscrisurile depuse la dosarul cauzei observă că, Controlul vamal exercitat de Poliția de Frontieră, este obligatoriu și în concordanță cu Convenției Internaționale la care România a aderat, a Codului Vamal, a Regulamentului Vamal aprobat prin H.G nr.707/2003, și a Legii nr. 105, privind Respectarea condițiilor tranzitării Frontierei de stat, cu bunuri de folosință ori de consum, pentru toți călătorii care trebuie să se supună acestui tip de control .

Ca urmare, Colegiul director este chemat să analizeze o pretinsă situație de discriminare săvârșită asupra petentului, prin controlul la care este supus de către controlorii vamali, angajați în cadrul biroului vamal Sculeni, pe criteriu de cetățenie. Petentul este cetățean al Republicii Moldova și al statului Român. În acest sens, petentul consideră controlul vamal în cauză, ca unul discriminator, fiind supus unui tratament diferit la trecerea frontierei, prin comparație cu ceilalți călători care au doar cetățenie română.

În acest sens, Colegiul director nu poate decât să constate o aplicare a normei juridice ce reglementează controlul vamal, raportat la Regulamentele Internaționale la care România trebuie să se supună ca stat Membru al Uniunii Europene.

Reiterând faptul că natura discriminării, sub aspectul ei constitutiv, decurge tocmai din faptul că diferența de tratament este determinată de existența unui criteriu și o situație de comparabilitate, ceea ce presupune o legătură de cauzalitate între tratamentul diferit imputat și un criteriu interzis, Colegiul director constată că în prezenta speță, nu s-a produs o faptă de discriminare potrivit art. 2 alin. (1) din O.G nr. 137/2000, modificată, (lipsă legătură de cauzalitate între criteriul invederat de petent și fapta imputată reclamatului).

Față de cele de mai sus, în temeiul art. 20 alin. (2) din O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată, **cu unanimitate de voturi** ale membrilor prezenți la ședință

COLEGIUL DIRECTOR HOTĂRĂȘTE:

1. Nu se întrunesc elementele constitutive ale unei fapte de discriminare conform art. 2 alin.1) din O.G. nr. 137/2000, republicată (lipsă legătură de cauzalitate între criteriul invederat de petent și fapta imputată reclamatului).

2. Se va răspunde părților în sensul celor hotărâte.

3. O copie a hotărârii se va transmite părților

a) .

b) .

c) Poliția de Frontieră Română, b-dul Geniului, nr. 42C, sector 6.

VI. Modalitatea de plată a amenzii

Nu este cazul

VII. Calea de atac și termenul în care se poate exercita

Prezenta hotărâre poate fi atacată la instanța de contencios administrativ, în termen de 15 zile de la data primirii, potrivit **O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare, republicată și Legii nr. 554/2004 a contenciosului administrativ.**

Membrii Colegiului director prezenți la ședință

ASZTALOS CSABA FERENC-Membru

DINCĂ ILIE– Membru

GHEORGHIU LUMINIȚA – Membru

HALLER ISTVAN – Membru

JURA CRISTIAN – Membru

MARIA LAZAR – Membru

POPA CLAUDIA SORINA – Membru

Hotărâre redactată de L.G. și R.O

Notă: prezenta Hotărâre emisă potrivit prevederilor legii și care nu este atacată în termenul legal, potrivit **O.G. nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare, republicată și Legii nr. 554/2004 a contenciosului administrativ**, constituie de drept titlu executoriu.